

СТАНОВИЩЕ

по конкурс за заемане на академична длъжност „професор“

В област на висше образование:	<i>2. Хуманитарни науки</i>
Професионално направление:	<i>2.4. Религия и теология</i>
Научна специалност:	<i>Въведение в църковната история с История на Българската православна църква</i>
Обявен в:	<i>„Държавен вестник“ №100/ 16.12.2022</i>
За нуждите на	<i>Богословския факултет при СУ „Св. Климент Охридски“, катедра Историческо богословие</i>

Становището е изготвено от **доц. д-р Ивайло Иванов Найденов** от Богословския факултет при СУ Св. Климент Охридски, в качеството на член на научното жури по конкурса, съгласно Заповед № РД-38-50/27.1.2023 на ректора на СУ.

Доц. д-р Павел Николов Павлов е единствен кандидат за обявения по надлежен ред конкурс за професор в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. От приетите в срок документи се убедих, че кандидатът покрива минималните национални изисквания за длъжността и по конкурса не констатирам нарушения на нормативните изисквания и академична етика.

Преподавателска и научно- изследователската дейност на кандидата

Павел Павлов завършва Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ при гара Черепиш. Започвам с този факт, тъй като той форматира до голяма степен Павлов като човек, църковник и изследовател. След

завършване на Богословския факултет през 1998 г. е назначен за щатен преподавател. В същата година завършва семестриално История в Историческия факултет на Софийския университет (1992-1998). Успешно специализира в Аристотеловия университет в Солун в областите „История на Балканските църкви“ и „Междубалкански отношение“. Още като асистент Павлов е поканен за участник в V-ия Конгрес на висшите православни богословски школи в Белград и организатор на VI-ия Конгрес в София (5 - 10 октомври 2004).

Кандидатът е автор на 25 курса в различните научно-образователни степени. Създател на две магистърски програми и ръководител на няколко други. Зам.-декан два мандата с ресор ОКС „Магистър“, ОНС „Доктор“ и СДК.

Павлов е автор и на около 100 научни текста в областта на богословието и историята, като три от тях са в индексирани издания (Scopus, Web of Science). Главен редактор е на списанието на Богословския факултет „Богословска мисъл“ от 2015 г. Доц. Павлов е научен ръководител на трима успешно защитили дисертация докторанти и на 38 студенти от магистърска степен. Ръководил е един международен и четири национални научни проекта. Наред с тази активност в публикуването, той организира и участва дейно в църковно-обществения живот – научни форуми, инициативи на Българската Православна църква, международни конференции и събития. Като богослов, университетски преподавател и публична личност, той е уважаван в академичните и църковните среди. За особен принос за БПЦ е награден за 100 годишнината на Богословския факултет с орден на БПЦ – Св. св. Кирил и Методий I степен.

Колегата Павлов поддържа базата данни Авторите и е регистриран в НАЦИД, което улеснява достъпът до научното му портфолио.

Обща характеристика на научните трудове и постижения на кандидата

В конкурса кандидатът участва с една монография, три студии и 17 научни статии (общо 21 заглавия), всички регистрирани в националната библиографска база от данни COBISS. Те са извадка от общите публикации. Изборът не е случаен. Кандидатът е предложил текстове в любимите му тематични области, които очертават широко научно поле на изследване: Църква, християнство, богословие; България и християнството; История на православното богословие в България през XX век; Съвременни богословски въпроси. Трябва да се отбележи, че някои от публикациите са резултат от ръководени от Павлов проекти, или в такива, в които е участвал. Въпреки разнообразната тематика изследванията на автора са подчинени на вярността към Писанието и Преданието, респекта към светоотеческото наследство, отговорното отношение към историческите документи и личното му усещане за църковност, история и школа.

Представената от доц. Павлов монография е озаглавена „Учителят Ганчо Велев Ганчев (1921-1998) или за занаята на богослова историк“. Тя отговаря на изискванията за хабилитационен труд със своите 288 страници и 231 бележки в научния апарат и е базирана върху продължителна работа с личния архив на Велев и спомените на Павлов от ученическите и преподавателските години в СДС.

Монографията описва два свята, този на педагога – над черта и светът около Ганчо – под черта, такъв какъвто е втората половина на миналия век. И в този добре постигнат синхрон определено проличават симпатиите на автора, отразени в една специфична искрена емоционалност, оправдана. В онзи, по-ситния шрифт, Павлов дава уроци, обяснява явление, търси причинно-следствени връзки. Предложената информация дава повод за

размисъл. Тези авторски коментари стават част от гладко хлъзгащия се наратив, така приятен и увлекателен за четене.

В заключителната част на монографията е подчертана ролята на учителя Велев за формирането на няколко генерации църковници в един труден за вярата период. Верен на усещането си за дълг, Павлов утвърждава тезата, че личност, която е отдадена на почтено служене и добронамереност остава във времето и е репер за приемственост и за културна памет.

Нямам критични бележки към рецензираните трудове и дейността на кандидата, както и за бъдещото използване на научните и научно-приложни приноси на кандидата.

Заключение

След като се запознах с представените по конкурса материали и научни трудове и въз основа на направения анализ на тяхната значимост и съдържащи се в тях научни и научно-приложни приноси, потвърждавам, че научните постижения отговарят на изискванията на законорегламентиращите норми. В частност кандидатът удовлетворява минималните национални изисквания в професионалното направление и не е установено плагиатство в представените по конкурса научни трудове.

Давам своята положителна оценка и искрено подкрепям кандидатурата на доц. д-р Павел Павлов за професор в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, като гласувам ЗА избора му.

Доц. д-р Ивайло Найденов

22.03.2023 г., София